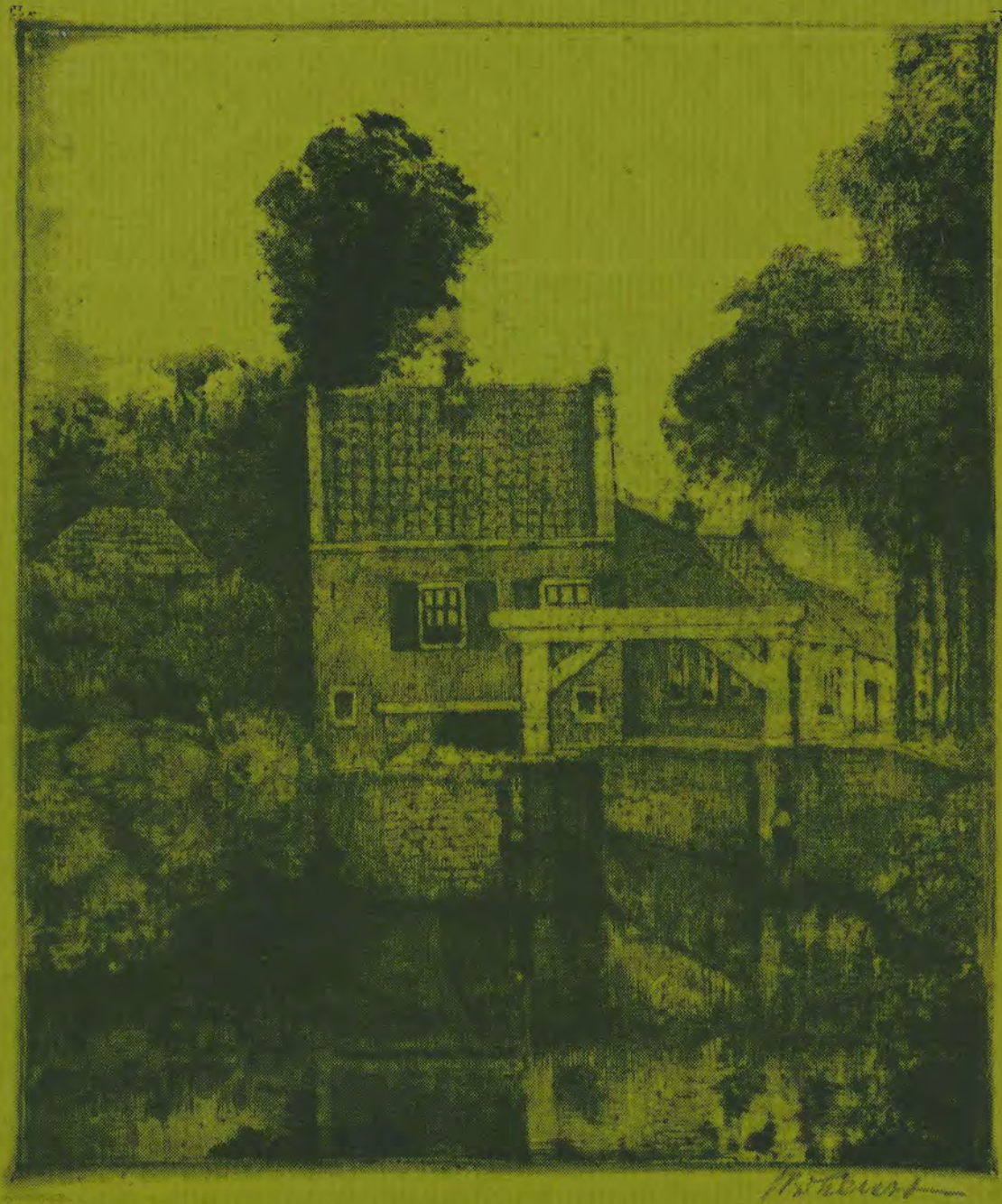
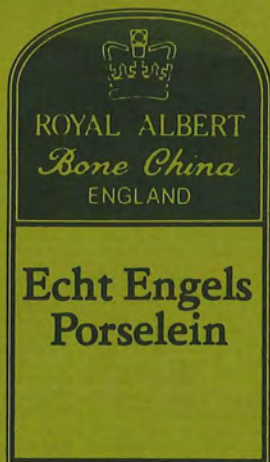

Historische Kring Maarssen

Vraag inlichtingen bij uw
speciaalzaak
LUXE GESCHENKEN
A.v.d.BOSCH OLIJVE
Maarssen
tel.: 61632

radio- en tv - speciaalzaak

B. Huis in 't Veld - Diependaalsedijk 1
Maarssen - Telefoon: 03465 - 62081

SLAGERIJ

Dorresteyn

Voor fijnproevers

Sinds 1882

Nassaustraart 4 - Tel. 61219

HISTORISCHE KRING MAARSSSEN

Opgericht 11 september 1972, opgenomen in het verenigingenregister bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en omstreken onder nummer V. 476918.

Bestuur: , voorzitter, J.H. Sagel, secretaris, Postbus 90, 3600 AB Maarssen, tel.: 03465-61457, Mevr. G.M. Willekes-van Putten, penningmeester, giro: 2907376, H. Blaauw, Mevr. A.H. Hogenhout-Hofman, B. de Ruiter, Mevr. S.W. Talen-Stooker. N. van Tricht en A. de Zwart.

Redactie: Drs. W. Smits en J.H. Witte.

Redactieadres: Emmaweg 17, 3603 AK Maarssen, telefoon: 03465-71575.

Lid van verdienste: Mevr. J.G. Zwijns-Brink (20-02-84).

13e Jaargang no. 4, maart 1987

Verschijnt 4 x per jaar

CONVOCATIE

Bij deze nodigt het bestuur van de Historische Kring Maarssen de leden uit op **donderdag 26 maart 1987** de jaarlijkse algemene ledenvergadering bij te wonen in de grote zaal van het Trefpunt, achter de Nederlandse Hervormde Kerk, aan de Kerkweg 21 te Maarssen. Aanvang 20.00 uur precies!

AGENDA

1. Opening
2. Ingekomen stukken en mededelingen
3. Notulen vergadering 30 januari 1986
4. Jaarverslag secretaris
5. Financieel verslag 1986 en begroting 1987
6. Verslag kascommissie
7. Vaststelling contributie 1987
8. Verkiezing kascommissie
9. Bestuurscommissie
Tengevolge van het overlijden van de heer D. Dekker moet uit en door de leden een nieuwe voorzitter voor de vereniging gekozen worden. Voorts treden volgens rooster de bestuursleden Blaauw, De Ruiter en Sagel af. Deze drie heren hebben zich in principe bereid verklaard een herbenoeming te willen aanvaarden.
Het bestuur stelt u voor de huidige secretaris, de heer J.H. Sagel, als voorzitter te verkiezen en zou tegelijkertijd graag een nieuw bestuurslid benoemd zien worden om het secretariaat van hem over te nemen. Namen van eventuele tegencandidaten of van mogelijke nieuwe bestuursleden kunnen tot de aanvang van de vergadering bij het bestuur bekend gemaakt worden.
10. Nationale Open Monumentendag op zaterdag 12 september 1987
11. Het 15-jarig bestaan van de Historische Kring Maarssen
12. Uitbreiding redactie periodiek.
Al eerder werd bekend gemaakt dat er grote behoefte bestaat aan een uitbreiding van de redactie van ons periodiek. Met name leden die als auteur aan het blad mee zouden willen werken worden verzocht zich hiervoor aan te melden bij het bestuur of de heer W. Smits, Emmaweg 17, Maarssen, tel.: 71575.
13. Mogelijkheid voor het uitbrengen van verslag door werkgroepen
14. Rondvraag en sluiting.

Alle benodigde stukken zullen ruim voor het begin van de vergadering ter inzage liggen of kunnen schriftelijk aangevraagd worden bij het secretariaat van de vereniging, Postbus 90, 3600 AB Maarssen.

Na de pauze, ca. 21.15 uur, wordt door de voorzitter van de Historische Kring Breukelen, de heer dr. A.A. Manten, een korte lezing gegeven over de kolonisatiegeschiedenis van het gebied Maarssen-Breukelen. In deze lezing zal de heer Manten ons iets vertellen over de ontginning en het bewoond raken van de woeste gronden aan weerszijden van de Vecht in de Middeleeuwen.

J.H. Sagel, secretaris

KRINGNIEUWS

1. Jaarvergadering

Elders in dit nummer treft u de convocatie voor de jaarlijkse algemene ledenvergadering aan. Gezien het grote belang van deze vergadering, waarbij voor de leden interessante zaken zoals de bestuursverkiezing en de vaststelling van de contributie aan de orde komen, hoopt het bestuur op een flinke opkomst. Na de vergadering is een lezing gepland welke verzorgd zal worden door de heer A.A. Manten, voorzitter van de Historische Kring Breukelen. Alleen deze lezing al maakt uw komst naar het Trefpunt de moeite waard.

2. Ledenavond april

Donderdagavond 23 april 1987 komt de Kring om acht uur bijeen in de Open Hof aan de Kerkweg te Maarssen voor een dia-avond verzorgd door mej. Henny van de Wilt uit Tienhoven. Haar onderwerp voor deze avond zijn de buitenplaatsen aan de Vecht met de bijbehorende flora. Een onderwerp wat de leden van de Kring, juist op het moment dat het voorjaar weer aanbreekt, zeker zal boeien.

3. Oproep

Bestuurslid mevrouw A.H. Hogenhout-Hofman, Nieuweweg 5, 3612 AR Tienhoven, tel.: 03469-1374 heeft erg prettige herinneringen aan de kinderoptocht op koninginnedag - 31 augustus - waar zij in haar jeugd in meeliep door de gemeente Maarssen. Graag zou zij in contact komen met lezers die ook meeliepen of wellicht over foto's van dit feest beschikken om zodoende over enige tijd een artikel over dit onderwerp in dit periodiek te kunnen publiceren.

4. Vereniging Documentatie Prentbriefkaarten

Enige jaren geleden werd door een aantal enthousiaste prentbriefkaartverzamelaars de Vereniging Documentatie Prentbriefkaarten opgericht.

Doel van deze vereniging is ondermeer het catalogiseren van prentbriefkaarten per uitgever en het ontwerpen van systemen waarmee verzamelaars van deze kaarten hun eigen collectie kunnen gaan ordenen en beschrijven. Het bestuur van de Kring staat zeer sympathiek tegenover deze vereniging en heeft dan ook met enige vreugde geconstateerd dat sinds kort één van haar leden, de heer drs. H. Wissink, Dorpsstraat 1, 3611 AD Oud-Zuilen, tel.: 030- 440146, secretaris van de V.D.P. is. Leden van de Kring die prentbriefkaarten verzamelen en belangstelling hebben voor de werkzaamheden van genoemde club raden wij aan contact met de heer Wissink op te nemen.

Als voorbeeld van zo'n prentbriefkaart met de bijbehorende informatie - een reproductie van een ingekleurde kaart van 'Huize Vechtenstein' te Maarssen, uitgave F.J. Vermeulen, Uithoorn, no: 1784. De kaart is van ongeveer 1915 en toont ons het Vechtenstein dat in 1936 werd afgebroken om iets later vervangen te worden door het bekende huis met het groene dak, dat nu aan de Zandweg staat.

5. Vechtenstein

Net als in 1972 toen de Historische Kring Maarssen werd opgericht staat ook nu Vechtenstein weer volop in de publieke belangstelling. Was toen de geplande verlenging van de Verbindingsweg Maarssen-Vleuten de oorzaak nu is de aanstaande uitvoering van het bestemmingsplan Zandweg Oostwaard aan de orde. In dit door het gemeentebestuur

van Maarssen thans ter visie gelegde bestemmingsplan komt tot uiting dat men het park Vechtenstein en het daarbij aansluitende essenhakhoutgebied als openbaar groen wil handhaven. Voor het bestuur van de Historische Kring Maarssen was dit een grote geruststelling omdat het er lang naar uitzag dat dit cultuurhistorisch belangrijke gebied aan woningbouw en wegenaanleg opgeofferd zou worden. Tijdens één van de hoorzittingen over het plan heeft het bestuur dan ook gemeend haar waardering voor deze wijziging in de oorspronkelijke opzet aan het adres van B. en W. te moeten uitspreken.

Helaas is praktisch nooit iets volmaakt en dat is dan ook nu weer het geval. Hoewel velen in de gemeente Maarssen gelukkig zijn met het behoud van dit unieke, maar door de geringe oppervlakte, erg kwetsbare stukje natuur zijn er twee redenen waardoor er toch nog een onaanvaardbare aantasting van het gebied plaats zou kunnen vinden. De eerste reden is de halsstarrige houding van de vervoersmaatschappij Centraal Nederland die alleen de nieuwe woonwijk wil aandoen met haar bussen als er een weg door het essenhakhout komt en de tweede is een plan om ten behoeve van het langzame verkeer een fietspad door het natuurgebied aan te leggen. Het bestuur van de Kring heeft zich met dit probleem bezig gehouden en is daarbij tot de conclusie gekomen dat de z.g. busbaan er zeker niet mag komen omdat het hele natuurgebied dan zeker als verloren beschouwd moet worden. Ten aanzien van het fietspad, wat zeker geen smal Drents fietspaadje is, bestaat er grote twijfel of het echt wel zo noodzakelijk is als beweerd wordt. Men moet zich n.l. realiseren dat een rijwielpad van drie meter breed met straatverlichting en een naastliggend vrij voetpad, nog afgezien van het lawaai van voorbijgaande bromfietsen, in zo'n kleinschalig gebied een behoorlijk storend element zal zijn. Via een brief aan het College van B. en W. en de Raad van de gemeente Maarssen heeft uw bestuur inmiddels haar zorgen over deze zaken kenbaar gemaakt.

6. Inleveren kopij

Het is verheugend dat velen gereageerd hebben op de oproep om kopij te leveren voor het periodiek.

De uiterste datum waarop de kopij voor het volgende periodiek ingeleverd moet zijn bij het redactieadres is **15 mei**.

J.H. Sagel, secretaris

JOHAN VAN VLADERACKEN GING OP REIS

Dat het pad van de paleografiewerkgroep bij archiefonderzoek niet altijd over rozen gaat, moge blijken uit het volgende.

In het familiearchief Zoudenbalch vonden we onder inv. nr. 35:

'Aantekeningen gemaakt door Johan van Vladeracken betreffende zijn reis naar Utrecht, Montfoort en Maarssen, de daar gehouden besprekingen en de gedane uitgaven, 1583.'

Dit nummer bevond zich echter niet in het Rijksarchief Utrecht, maar was opgenomen in het familiearchief *'De Cock van Opijnen'*, in het Rijksarchief Arnhem, onder inv.nr. 49.

De werkgroep besloot een copie van dit archiefstuk op te vragen.

Het bleek een niet zo makkelijk leesbaar stuk te zijn, maar met elkaar kwamen we er toch uit.

De aantekeningen lopen van zondag 24 april tot en met 27 mei 1583.

Zondagavond 24 april *'vaart'* Johan van Vladeracken van Antwerpen naar Middelharnis. 's Maandags arriveerde hij daar en bleef er dinsdag en woensdag om informatie in te winnen.

'Donderdach affvaerende zijn t' savons tot Utrecht gearriveert ende Vrijdach daer gebleven.'

Saterdag nae Montfoort gevaren ende de voerman van vracht gegeven --. 8. --.

Dijnxdach wederom nae Utrecht gevaren ende voer eenen wagen gegeven 1. 4. --.

(1 gulden en 4 stuivers)

Voer Bellichien 1.10. --.

Des Woensdach nae Marsen gevaren ende gegeven voer een schuijt --.10. --.

Aen koek voer Hester --. 4. --.

Voer pruijmen --. 1¼. --.

Aen Bellichien tot Marsen gegeven --.18. --.

Van mijn muijlen te lappen --.2½. --.

Van Marsen gevaren des Vrijdachs ende voer een schuijt betaelt --. 6. --.'

Dat was alles wat er in dit stuk over Maarssen te vinden was.

Johan voer vermoedelijk weer naar Utrecht. Hij bleef daar tot en met 27 mei. Uit het vervolg van zijn aantekeningen blijkt dat hij er een eigen huishouding had. Er werden uitgaven genoteerd *'voor de keuken'* en *'om ter merkt te gaan'*. Ook een paar maal voor een

pot wijns 13 stuivers en voor een vat biers 1 gulden 9 stuivers. Voor 2 drinkglazen betaalde hij 9 stuivers en voor een mes 4 stuivers. het mes was dus even duur als de koek voor Hester. Het was een tamelijk dure koek. Misschien een geschenkje voor zijn gastvrouw?

Hij had ook personeel in dienst.

Mari Joosten kreeg twee maal geld *'om ter merkt te gaan'*, één keer 19 stuivers en de tweede keer zelfs 1 gulden en 6 stuivers, en eenmaal *'ten behoef'* van de keuken 3 gulden.

Aelken kreeg een Godspenning, 6 stuivers, en in mindering van haar loon 3 gulden en 5 stuivers.

Gijsbert van Loon *'mijn dienaar'* ontving in mindering van zijn loon 7 gulden.

De zuster van Aelken kreeg 6 stuivers, omdat ze enige dagen in de keuken geholpen had.

Johans gezondheid liet ook te wensen over. Hij noteerde 10 mei: des dinsdags begonnen de drank voor *'de millen'* te drinken en daarmee doorgegaan tot 28 mei, alleen de vierde dag niet.

Vrijdag 13 mei werd hij adergelaten en betaalde de barbier *'van laten'* 10 stuivers. *'Den doctoor'* ontving van hem 3 gulden en de *'apotecker'* 5 gulden en 10 stuivers, *'mede inne gerekent 2 gulden 16 stuivers dat mijn huisvrouw laten staan hadde'*.

Werden de pruimen die hij in Maarssen kocht, ook als medicijn gebruikt? Dat kunnen in mei niet anders dan gedroogde

pruimen zijn geweest.

Eén keer deed hij een zeer luxueuze uitgave. Hij kocht een zilveren tandestoker en gaf 24 stuivers voor het zilver en 15 stuivers voor het maken.

Hij vervolgt dan met *'Aan dobele ducaten goudt geleverd tot den tandstoker 25 gulden 18 stuivers'* voor het maken gaf hij nog 2 gulden 13 stuivers.

Uit de aantekeningen blijkt dat Johan op reis gegaan was om een geldkwestie uit te zoeken. Hij hield verschillende besprekingen en had uiteindelijk resultaat, maar het rechte van de zaak werd ons niet duidelijk!

Johan van Vladeracken was de zoon van Jan van Vladeracken en Margaretha van Meerten van Essestein.¹

Margaretha was de zuster van Barbara van Meerten van Essestein en van Hendrik van Meerten van Abcoude, Heer van Essestein, kinderen van Anthonis van Meerten Ridder Heer van Essestein en Anna van Lalaing.²

Barbara trouwde in 1568 Gerrit Zoudenbalch, Heer van Urk, Emmeloord en De Weerd, telg uit een vooraanstaand, zeer vermogend, niet adelijk geslacht.

Hendrik trouwde Josina van Wijck van Abcoude, dochter van Johan van Wijck en Hillegond van Alendorp.

Gerrit Zoudenbalch werd in 1581 beleend met het huis Ter Meer, namens Anna van Abcoude van Meerten van Essestein.³

Anna was de dochter van Hendrik van Meerten van Abcoude. Zij trouwde Willem

Baron van Gent, Heer van Gent, Rixtel, Erlecum, Appeltern, Altfort en Rijnenburg.⁴

Hendrik was in het bezit van het huis Ter Meer van 1568 tot 1580.

Zijn enige dochter Anna werd met het huis beleend in 1580.

Anthonis van Meerten van Essestein kocht in 1546 het huis Ter Meer, toen Zuilenburch geheten van Aelbrecht van Egmond van Merenstein, land-Commandeur der Duitse Orde.⁵

Ook kocht Anthonis in 1551 het Goed ten Bosch van Cornelis van Hardenbroek.⁶ In 1578 werd Gerrit Zoudenbalch, de oom van Johan van Vladeracken, beleend met het Goed ten Bosch.⁷

Uit een akte van 1596 blijkt, dat Gerrit Zoudenbalch [aan Johan van Vladeracken, zoon van zijns vrouws zuster] zijn aandeel in het huis Zuilenburch te Maarssen, de tien-den en 2½ morgen land vermaakt aan Johan van Vladeracken, zoon van zijns vrouws zuster.⁸

Johan zou tot 1601 in het bezit van het huis blijven. Daarna verviel het aan Barbara van Essestein, zijn tante.⁹

Zij vermaakte het huis in 1615 aan Johan de Cock van Opijnen, als man en voogd van Anna van Vladeracken, haar nicht, zuster van Johan.⁹

Na het overlijden van Anna in 1630 kwam het huis aan Hendrik van Gent, kleinzoon

1583

Gedragt te sijn den 24 april 1717
 In het openbaar gemaekt
 Dat men inder 1717 per 1717 gemaekt
 Dijn dinst 2628 dat tot 1717 gemaekt
 In den 1717 gemaekt
 Gedragt te sijn den 24 april 1717
 In het openbaar gemaekt
 Dat men inder 1717 per 1717 gemaekt
 Dijn dinst 2628 dat tot 1717 gemaekt
 In den 1717 gemaekt
 Gedragt te sijn den 24 april 1717
 In het openbaar gemaekt
 Dat men inder 1717 per 1717 gemaekt
 Dijn dinst 2628 dat tot 1717 gemaekt
 In den 1717 gemaekt

van Hendrik van Meerten van Abcoude.¹⁰
 Hij droeg het huis in 1646 op zijn beurt over
 aan zijn broer Johan van Gent, Heer van
 Appeltern.¹⁰

Deze laatste verkocht het huis in 1671 aan
 Adam van Lockhorst.¹⁰

Het huis Ter Meer, lange tijd ook Zuilen-
 burch genoemd, was dus 125 jaar onafge-
 broken bezit van Anthonis van Meerten van
 Essestein en zijn nazaten.

Zo levert Johan van Vladeracken, die op zijn
 reis met de schuit naar Maarssen kwam, een
 koek voor Hester en ook pruimen kocht, aan
 Bellichien 18 stuivers gaf en met gelapte

muilen weer per schuit vertrok, toch nog stof
 voor ons periodiek.

1. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 8 en 15.
2. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 6.
3. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 114.
4. Maandblad voor Geslachts-, Wapen- en Zegelkunde 4e jaargang 1909 blz. 356.
5. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 112.
6. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 116.
7. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 117.
8. RAU. Familiearchief Zoudenbalch inv. nr. 115.
9. Zie noot 4 blz. 357.
10. Zie noot 4 blz. 358.

A.H. Hogenhout-Hofman

Bij het ter perse gaan van dit nummer
 bereikte ons het bericht van het over-
 lijden op vrijdag 6 maart jl. van de heer
 Reyer Pos.

De heer Pos was medeoprichter van de
 Historische Kring Maarssen en schreef
 regelmatig artikelen, waarvoor hij kon
 putten uit zijn grote hoeveelheid gene-
 alogische gegevens over families uit
 Maarssen en Loosdrecht.

Hoewel de heer Pos al een aantal jaren
 problemen met zijn gezondheid had,
 bleef hij toch een trouw bezoeker van

de ledenavonden en leverde hij gere-
 geld kopij voor het periodiek.

Mogen zijn familieleden troost putten
 uit de wetenschap, dat zijn vrienden
 van de Historische Kring Maarssen
 met gevoelens van dankbaarheid en
 respect aan hem zullen blijven den-
 ken.

Redactie

EEN IDYLLE AAN DE VECHT

In Loosdrecht woonde Huybert de Mol, zoon van de plaatselijke predikant, de bekende dominee-porcelainfabrikant Joannes de Mol. Deze Huybert had een oogje op de dochter van mr. Jan Cornelis d'Ablaing van Giessenburg, vrijheer van Giessenburg, de negentienjarige Brigitta Cornelia Philippina.

Maar, de dominee was failliet en Pa Giessenburg voelde er niets voor z'n dochter af te staan aan een arme domineeszoon. De liefde was echter wederzijds. Het gezin Giessenburg bewoonde één van de Maarssense buitenplaatsen (tot op heden weten we nog niet welke, waarschijnlijk huurden zij).¹ Maar Brigitta voelde er niet voor uitgehuwelijkt te worden aan één of andere rijke koopmanszoon of één van de jonkers van de Utrechtse adel. Dus bleef er niets anders over dan drastische maatregelen te nemen. De ondernemende domineeszoon wist raad. Op een mooie zomeravond trok hij de stoute schoenen aan, toog naar Maarssen en schaakte z'n geliefde. Hierna verzocht hij de kerkeraad van Loosdrecht toestemming te geven om in Utrecht te huwen, maar de kerkeraad vond dat hij *'door zijn losbandig leven velen tot aanstoot is geweest.'* Nu dit mislukte, wendde hij zich tot de schout. Nu kwam de zaak wel in orde en op 5 mei 1784 trouwde het echtpaar in Engelen in het Land van Heusden. Na hun huwelijk probeerden zij zich schuil te houden in de vrijstad IJsselstein. Maar het gerecht bleef hen achtervolgen en Huybert werd bij verstek veroordeeld tot het betalen van een boete van drie-duizend gulden plus de kosten van het geding, aldus het schrijven van het Utrechtse gerecht aan de vroedschap van IJsselstein. Er bleef het geliefde paar niets naders over dan uit te wijken naar het buitenland. Dus gingen ze naar Duitsland. Hier werden hun vier zoons geboren in verschillende plaatsen, wat bewijst dat ze nog al aan het zwerven geweest zijn.

Maar Pa Giessenburg kwam zelf ook naar Duitsland, niet om hen op te zoeken, maar omdat hij kamerheer werd bij de koning van Pruisen. Hij overleed 13 juli 1788 op huize

Galcum bij Düsseldorf. Zijn wens dat zijn familie tot de voornaamste van Holland zou gaan behoren, heeft hij zelf niet in vervulling zien gaan. Na het vertrek van de Fransen, bij de stichting van het koninkrijk der Nederlanden werd zijn zoon Jean Daniël Cornelis Carel benoemd in de ridderschap van Holland en door de verlening van de titel Baron, opgenomen in de Nederlandse Adel. Maar keren we terug tot het gezin De Mol: Zij keerden terug naar Holland. Huybert nam dienst in het leger van Napoleon en sneuvelde op de tocht naar Rusland.

Brigitta keerde terug naar Maarssen en woonde in 1806 en 1808 in een burger huisje aan de Bolensteinsedijk, althans gezien een aantekening van Maire Van Vliet, wanneer hij een inventaris maakt over de bewoning van de huizen in zijn gemeente. Later heeft zij Maarssen weer verlaten, want op 9-2-1831 overleed zij in Harderwijk, een talrijk nakomelingschap achterlatend (thans meer dan twintig De Mollen).

1. Diverse buitenplaatsen werden doorlopend verhuurd, dat was b.v. zo met Goudestein, maar zelfs ook met Huis te Meer.

Bronnen:

Joannes de Mol, predikant-fabrikant uit de 18de eeuw (deel 1 van de Historische Reeks van de Historische Kring Loosdrecht). Nederlands Adelsboek, uitg. 1912. 10e jaargang. Oud Archief Maarssen. Mededelingen van de Historische Kring Loosdrecht, bij monde van mevr. Siepman van de Berg.

Reijer Pos

Het werken in de pannenfabriek 'Voorzorg' te Oud-Zuilen

Al vanaf het begin van de 17e eeuw stonden er steen- en pannenfabrieken langs de rivier de Vecht. In die tijd werden zij steenhoven of tiggelarijen genoemd. In Oud-Zuilen werd de tiggelarij, later 'Voorzorg' genoemd, op 9 juli 1717 reeds in een notariële akte genoemd.

Mr. Otto Verschuur kocht op die datum het gehele bedrijf voor de som van f 750,- aan Jan Gijsberts van Breukelen. Het geheel bestond uit:

'Eene seekere huysinge, erve, tiggelarije, mitsgaders panhuys, oven, werken, zolders, deelen, aerdmolen, snybanken, windas' dit alles gelegen aan de Westzijde van de Vecht *'sich uytstreckende van de Suylense valbrug tot aan de scheislout van de Lintius* (toenmalige bewoner van Zuilenveld). Op 9 oktober 1730 werd het geheel al op f 2000,- getaxeerd en de eigenaars vanaf 23 april 1728 waren Jacobus en Hendrik Kooning. Deze waren hoogstwaarschijnlijk broers, voortkomende uit één van de oudste geslachten van dit dorp.

Oud-Zuilen met zijn kleine kerkje, dat in 1848 na de brand op Oudejaarsavond van het jaar 1847, weer snel was herbouwd, bezat zelfs rond 1875 wel 10 steen- en pannenbakkerijen. In die genoemde periode werden de fabrieken gemoderniseerd en uitgebreid met een stoomketel van 4 PK en de grootste bedrijven hadden zelfs wel een ketel van 6 PK! Het gevolg hiervan was, dat er buiten de vormers, aardmakers en snijders enz. nu ook een machinist opgenomen moest worden op de loonlijst.

Eén van de laatste machinisten van de oven 'Voorzorg' was Hermanus Delfgou.

's Morgens voor dag en dauw stond hij op, want om 7 uur moest er voldoende druk op de ketel staan, om de aerdmolen, die de klei maalde en de transportbaan, die deze vervoerde, te laten draaien.

's Avonds om 5 à 6 uur werd het vuur onder de ketel verwijderd en op de cokeshoop gestort. De buurtbewoners maakten hiervan dankbaar gebruik van om de halfverbrande

vetkolen, die in cokes waren omgezet, eruit te zoeken voor eigen gebruik.

Samen met Cornelis Bloemendaal liep Manus Delfgou om beurten als klepperman ook nog door het dorp, om een extra boterham te verdienen. Voorzien van een grote sabel tegen allerlei gespuis en een duffelse jas tegen de koude en in de hand de brandklepper liepen zij rondjes door het dorp.

Onze grote dichter Van Alphen schreef reeds over de klepperman:

*'Zou ik voor de klepper vreezen?
o, die goede brave man,
maakt dat ik gerust kan wezen
en ook veilig slapen kan!'*

Dakpannen werden vervaardigd van vette klei. Deze werd destijds o.a. afgegraven uit de weilanden gelegen in de Lanen te Maarsse. De weilanden lagen langs de Klokjeslaan en de klei hieruit werd d.m.v. kiepwagens over rails naar de Maarsseveensevaart vervoerd.

Daar lagen pramen de zgn. vletschuiten gereed om de klei via het Maarsseveense sluisje (door wijlen Willem van Leusden zo prachtig geëttst en staande op de voorzijde van onze periodiek), naar de Vecht te vervoeren en zo richting Oud-Zuilen. Ook werd de klei wel gehaald onder het dorp Vleuten en de Bilt.

Om 7 uur 's morgens begon het werk op de panoven. Dit hield in dat er op dat uur altijd al voldoende klei moest zijn om de vormen te kunnen vullen. Voor het krieken van de dag boemde de vletter zijn vletschuit leeg naar de Maarsseveensevaart en moest zo snel

mogelijk zijn lading innemen en weer uitladen bij de oven. Geen gemakkelijke baan, welke enigszins werd verlicht door een borreltje te nemen tijdens de wachttijd bij het schutten. Het café van Cornelia Verkroost, het huidige *'Huis ten Tuck'*, was de uitverkoren plaats hiervoor.

De klei werd letterlijk met man en macht, met behulp zelfs van vrouw en kinderen, gelost op de kleihoop, de zgn. *'kuil'* gelegen bij de oven. Als het regende was de losplank spiegelglad door het uitkruien van de klei en moest met zand bestrooid worden, om te voorkomen dat de kruiwagen van de plank de Vecht in zou glijden.

Dakpannen werden alleen gemaakt in de zomermaanden, want 's winters bevroren ze en zouden dan in elkaar zakken. De pannen werden in twee kleuren geleverd n.l. rood en blauw/grijs en in een handvorm of machinaal gevormd.

De fabricatie van de pan verliep als volgt. De klei werd in een rechtopstaande molen geschept, waarin een as ronddraaide met scherpe messen, die naar onderen stonden gericht, zodat de gemalen klei aan de onderzijde van de molen deze kon verlaten.

Via een transportbaan ging de klei naar de walsen. Door een systeem van tegen elkaar indraaiende walsen, werd de klei uit een mondstuk geperst en liep over een rolbaan waar de pan op maat en vorm gesneden werd voor de hand- of persvorm.

De pannen werden daarna op droogrekken geplaatst en als zij voldoende gehard waren, naar de ovens vervoerd en hier staande ingezet.

Zo'n oven is ongeveer 2,5 m. hoog, 6 m. lang en 4 m breed, met muren van 1,5 m. dik. De oven werd nu gedurende 4 dagen gestookt met turf, dat het schoonste was of met kolen. Met kolen gestookt had als gevolg dat de pannen niet altijd zuiver rood werden. Op de juiste temperatuur gekomen, werden de vuurmonden en afdekplaten, aan de bovenzijde gelegen, gesloten.

Blauw grijze pannen werden verkregen door in de rood gestookte oven natte takkenbossen te gooien voordat deze gesloten werd. Na de stooktijd bleven de pannen nog een paar dagen in de oven om af te koelen.

Na de oven verlaten te hebben, werden de pannen gekeurd op kleur en eventuele barsten. Dit was het zogenaamde *'pannen-tikken'*. Kapotte en gebarsten exemplaren

werden op een hoop gegooid en o.a. door de boeren opgehaald voor verharding van de wegen.

De Zuilense laan werd van tijd tot tijd ook hiermede verhard en door de rode kleur van het wegdek, werd de laan ook wel vroeger *'het rode stigt'* genoemd.

Ook werden de nog gescheurde, doch hele pannen gebruikt als walkantversterking. Dit is op diverse plaatsen aan de Vechtkant nog te zien.

De goed gekleurde pannen werden op stapels gezet en 's winters afgedekt met rietmatten tegen de vorst.

Op vele huizen in de Vechtstreek en ook wel daar buiten, liggen nog heden ten dage de pannen van de voormalige panoven *'Voorzorg'*.

C.W.P. Bloemendaal

Cardose en het 'schuym van mensen'

Zoals in een vorig periodiek al beschreven¹, was de heer Abraham Nehemia Cardose, die omstreeks 1700 op het huis Ter Meer woonde een man die op orde en rust gesteld was.

Probeerde hij in het vorige artikel Maarssen te behoeden voor de dronkenschap van enige Amsterdamse makelaars, in het navolgende verhaal is hij bezig met het verzamelen van getuigenverklaringen tegen een aantal Amsterdamse figuren uit het duistere wereldje van de dobbelaars.

Nu was het in die tijd niet iets verwerpelijks als men dobbelde. Hoewel de gereformeerde kerk er alles aan deed om het dobbelen als onbehoorlijk af te schilderen en te verbieden, viel het vooral buitenlanders op dat dit spel hier als een ziekte bedreven werd. Men speelde graag en altijd om geld, met alle gevolgen van dien.

Hoewel er geen enkele aanwijzing voor te vinden is, is het niet ondenkelijk dat één of meer van de hieronder beschreven personen een poging waagden om in Maarssen een herberg te huren.

Wellicht om dit te voorkomen, sloeg Cardose de schrik om het hart en liet hij verschillende personen uit Amsterdam de reis naar Maarssen maken om hun verklaringen bij de Maarssense notaris op te tekenen. De personen in wiens nadeel de verklaringen afgelegd werden, waren:

Pieter van Dijll, Govert van Wijngaarden, Siverd Cornelissen, Hendrik van Dalen (gewezen hospes in de Gouden Leeuw van Amsterdam), Servaas Grijspeerd, Cornelis

Melis (in de wandeling genoemd Melis van Sa(a)ftinge en David Sonnemans.

Dit bonte gezelschap opereerde al vanaf 1684 in de stad Amsterdam en omgeving en hun leven bestond *'in gehele nagte over te zitten haar dronken te drinken, vals te dobbelen en spelen, ter hoer te lopen en andere verfoejelijke maniere van leven. . .'*²

De omschrijvingen werden opgetekend in het najaar van 1700 en het voorjaar van 1701 en de heren werden door verschillende lieden afgeschilderd als het *'schuym van mensen'*, die gemeden moesten worden door *'die gene welke haar goede naam onbevlekt sogten te conserveren'*.

Als aanwijzing dat de Gereformeerden nog niet geslaagd waren in het actie tegen de ziekelijke goklust der bevolking mag de onbevangenheid gelden die de getuigen ten toon spreiden in hun beschrijving van de valsspellers. Allen kenden de heren en kwamen in dezelfde kroegen als hen, maar geen erkende dat dit eigenlijk zonde was.

Tomas van Kempen *'gewesene hospes in 't*

wapen van Kampen bij de nieuwe markt' vertelde hoe hij meerdere malen voor de heren 'uitgeholde en geboorde dobbelstenen' was wezen halen.

Deze stenen werden dan met zwarte specie gevuld, zodat ze of hoog of laag vielen. Servaas Grijspeerd was ingehuurd om tijdens het spel de valse en de goede stenen te wisselen.

Timotheus van Rothuysen deed zijn beklag over het valse spel van o.a. de heer Van Saafinge, die hem de somma van twee duizend gulden uit de zak speelde, hoewel de sufferd er nog bij vermeldde, dat omstanders hem hadden gewaarschuwd.

Zelfs nu is het verlies van dit bedrag aanzienlijk, maar toen kon men hiervoor een huis ter grootte van De Boomgaard kopen. Van Rothuysen toont geen enkele spijt van zijn gokkerij, maar is wel kwaad dat er vals gespeeld was.

Indien het waar is, dat Cardose wilde voorkomen, dat iemand van dit gezelschap zich in Maarssen zou vestigen, dan is hij daar wel in geslaagd. Geen van de namen komt in de Maarssense annalen voor. De herbergen zoals De Swaan, de koning van Vrankrijk, De Prins enz. worden telkens voor de duur van twee jaar aan anderen verhuurd.

Noten:

1. Smits, W. Voor Reden van Wetenschap I, Periodiek HKM, 13e jrg. no. 2, sept. 1986, p. 28.
2. RAU Utrecht, notariële archieven, inv. nr. M 001a001.
3. Deursen A.Th. van, Het kopergeld van de gouden eeuw, deel II, volkscultuur, Amsterdam 1978, p. 46.

Wallie Smits

FOTO/DIAWEDSTRIJD

Eén van de evenementen die het bestuur van de Historische Kring Maarssen organiseert i.v.m. haar 15-jarig bestaan is een foto/diawedstrijd.

De wedstrijd zal worden gehouden van **1 april tot 1 augustus 1987**. Er zijn verschillende mooie prijzen te winnen, waaronder een door de Historische Kring Maarssen beschikbaar gestelde hoofdprijs van f 150,-.

De andere prijzen zijn beschikbaar gesteld door fotohandel Tebbens, fotohandel Blanken en Minolta.

De prijsuitreiking zal plaatsvinden begin september.

Naast de prijsuitreiking in september zal per maand, beginnende in april, een willekeurige foto of dia uit de inzendingen worden getrokken, waaraan een gratis vergroting van 30x40 cm zal worden toegekend.

Het is de bedoeling om deze foto of dia in een plaatselijke krant te publiceren.

Tevens zal het bestuur de mogelijkheid bekijken alle ingezonden foto's en dia's tentoon te stellen op de eerste 'Open Monumentendag' (12 september 1987).

Het reglement voor deze wedstrijd zal verkrijgbaar zijn bij bovengenoemde fotozaken, openbare instellingen en het V.V.V. te Maarssen.

Het bestuur wenst u allen veel succes en veel 'KIEK' plezier met deze foto/diawedstrijd.

De bouwgeschiedenis van de Nederlandse Hervormde Kerk in een notedop

Sinds enige tijd is een kleine groep leden van de Historische Kring Maarssen bezig het archief van de N.H.Kerk te Maarssen door te werken. Doordat dit archief vele nummers telt en de groep klein is, vordert het werk zeer langzaam.

Namens deze werkgroep publiceert ondergetekende het eerste onderzoekje. Het behelst de bouwgeschiedenis van de kerk, zoals deze wordt verondersteld (middeleeuwen) en zoals uit de archieven en directe waarneming is gebleken.

Dank zij vele tekeningen en etsen die we van de kerk kennen, kon één en ander worden geverifieerd.¹

Een geheel nieuwe ontdekking was, dat het koor en de beide transepten twee eeuwen ouder zijn dan tot nu toe werd verondersteld en dat zij dus niet stammen uit de herbouwperiode van 1519.

In het hierna volgende beeldverhaal is elke volgende tekening gemaakt wanneer een nieuwe uitbreiding, verbouwing of verandering plaats vond.

De allerlaatste tekening geeft de huidige toestand weer, dat is na de restauratie van 1973.²

1. De meeste van de hier bedoelde tekeningen en etsen staan afgebeeld in het boekje: *'De N.H.Kerk te Maarsseveen'* door M.A. Schimmel.
2. De laatste tekening is afkomstig uit: *'Gids Hervormde Kerk te Maarssen, St.Pancratius'*, 1986 (uitgave n.a.v. het Kerkepad).

Jan Witte

1.

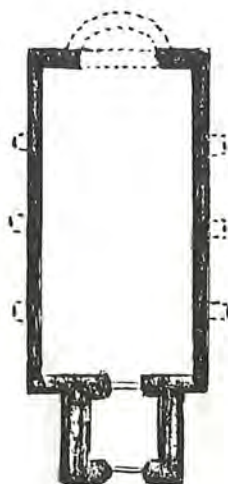
Was er in Maarssen al een kerkje voordat de tufstenen kerk werd gebouwd?

Volgens J. van Veldhuisen¹ was er omstreeks 960 al een kerk.

Een tweede aanwijzing, die tevens de verwoesting van het oude kerkje 'bewijst' is een laag klei, die bij het archeologisch onderzoek is aangetroffen op 160 cm diepte, terwijl daaronder nog een gave grafkist lag.²

Deze kleilaag zou bij de grote overstroming in 1173 kunnen zijn ontstaan, zodat, als men toen ook al in de kerk begroef, vrij zeker een kerkje of kapel aanwezig geweest moet zijn.³

1. Een eeuw Heilig Hart Parochie Maarssen, pag. 9
2. Periodiek H.K.M. jrg. 2, pag. 42-48
3. Gids Hervormde Kerk te Maarssen, St. Pancratius

± 1200

2.

Tufstenen kerkje met toren ca. 1200-1519. Gezien de stijl waarin de toren is opgetrokken wordt zijn bouw geschat op ca. 1200.¹ De vondst van tufstenen resten van fundamente² laten zien dat aan deze toren inderdaad een schip heeft gezeten, met dezelfde breedte als het huidige schip heeft. Hieruit volgt, dat de latere kerk nooit om de reeds bestaande kerk kan zijn gebouwd.³

1. De N.H.Kerk te Maarssen, M.A. Schimmel pag. 3
2. Periodiek H.K.M. jrg. 2, pag. 42-48
3. Kerkklok, 8-12-1961.

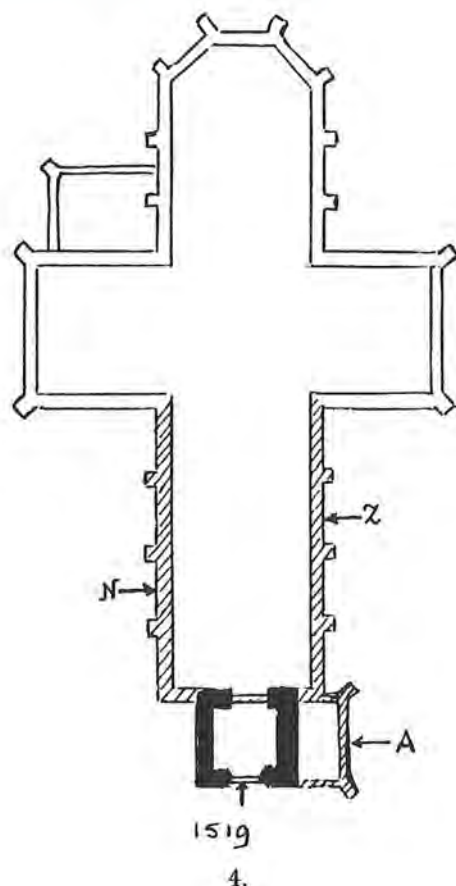
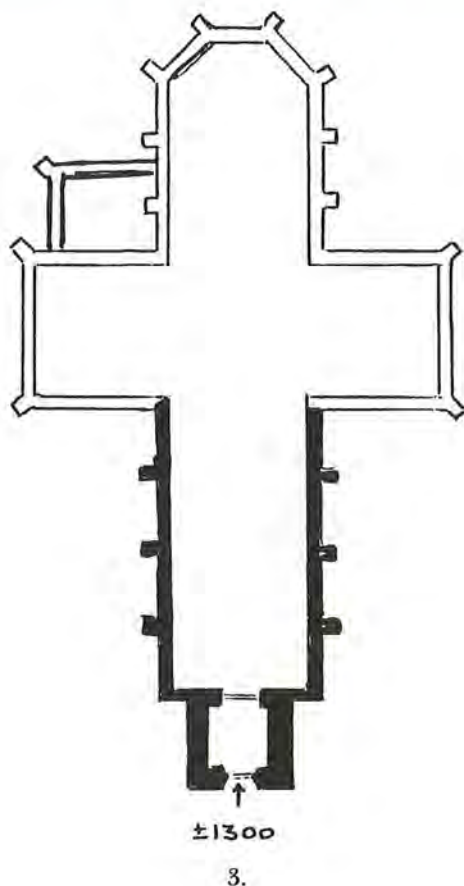
NB. De gestippelde absis en steunberen zijn bij de opgravingen niet gevonden, hetgeen echter niet bewijst dat ze ook afwezig zijn geweest.

10de t/m 12de eeuw

± 1200 - 1519

Aan het einde van de 13e eeuw is men begonnen met de bouw van een koor en een transept. Het bewijs hiervoor leveren de gebruikte steensoorten (kloostermoppen), die bij de opgravingen zijn teruggevonden in het fundament (put 1 en 2) en die nu nog in de muren zijn te zien.

In het koor komen zij tot bovenin voor, maar in het transept slechts tot een hoogte van 1.50 m. Was de rest van het transept misschien opgetrokken van hout?

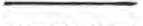
Was het dak wellicht met riet gedekt? Deze gedachte vindt steun in het feit dat de dakconstructie in het transept minder zwaar is uitgevoerd, dan in de rest van de kerk. Ook de consistorie moet in deze tijd zijn ontstaan en is in die periode zws de sacristie geweest.

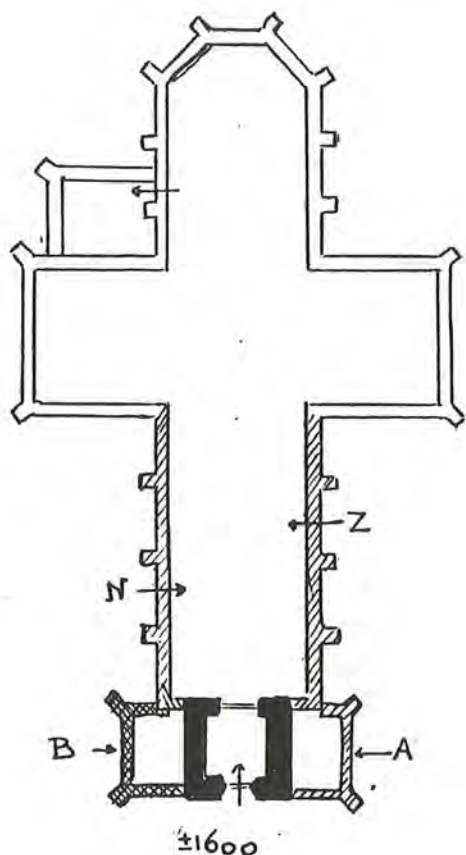
	± 1200 - 1519
	± 1300 - heden

In 1519 bouwde Splinter van Nijenrode een 'nieuwe' kerk. Gezien het voorafgaande heeft hij alleen het tufstenen schip vervangen door een bakstenen schip.

Het nieuwe schip is ca. 2.80 m hoger dan het oude (de toren heeft aan de O-zijde een dichtgemetseld galmgat en de dakaanzet is teruggevonden). Aan de Noord en de Zuid-zijde van het schip komen ingangen en naast de toren (Z-zijde) komt een aanbouw. (A) Het transept wordt vanaf een hoogte van ca. 1.50 m eveneens opgetrokken in dezelfde steensoort als het schip.

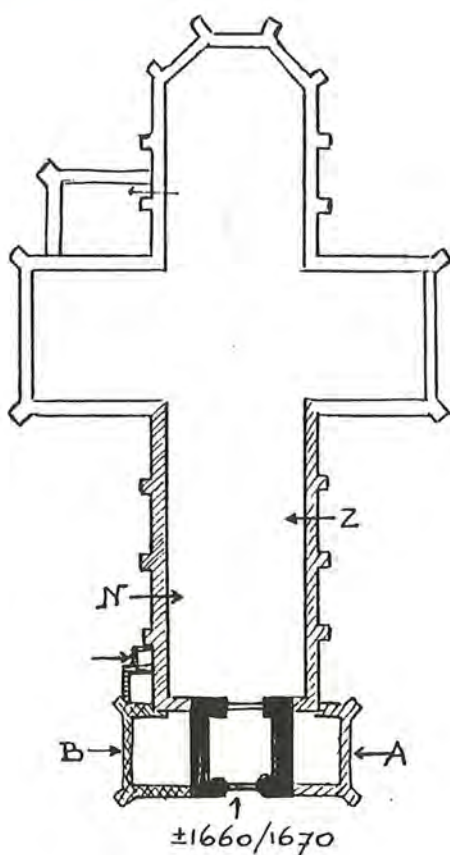
NB. De ramen in het schip zijn spitsner dan die in het koor, maar even spits als in het transept.

	± 1200 - heden
	± 1300 - heden
	1519 - heden

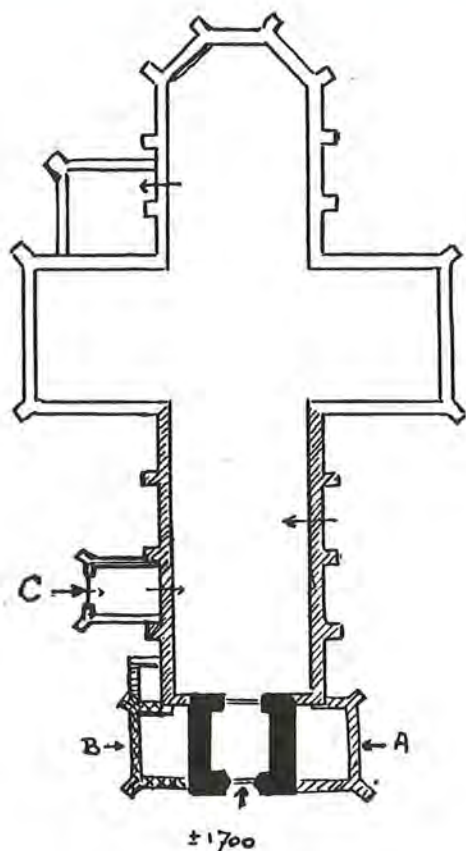
5.

Ca. 1600 wordt de noordelijke aanbouw aan de toren gemaakt (zie M.A. Schimmel, pag. 8). Beide aanbouwen dienden vermoedelijk tot kapellen, daar ze via een halfronde boogopening met het schip waren verbonden. (A en B)

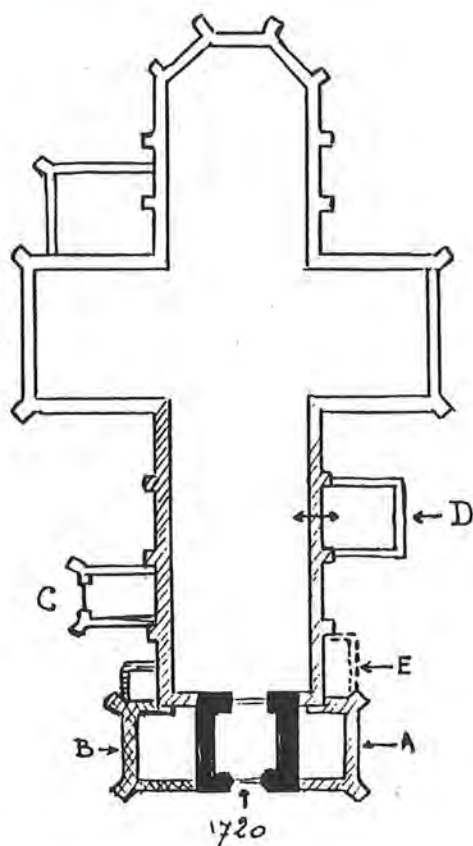
6.

Ca. 1660/1670 zien we op tekeningen van Stellingwerf en Roghman aan de N-zijde van het schip en tegen de aanbouw van de toren aan een ommuurde ruimte, alsmede een 'noormannenpoortje'. Met het eerste kan een turfhok bedoeld zijn, het tweede verdwijnt echter weer op de tekeningen en blijkt dan vervangen door een portaal, de noorder-ingang.

7.

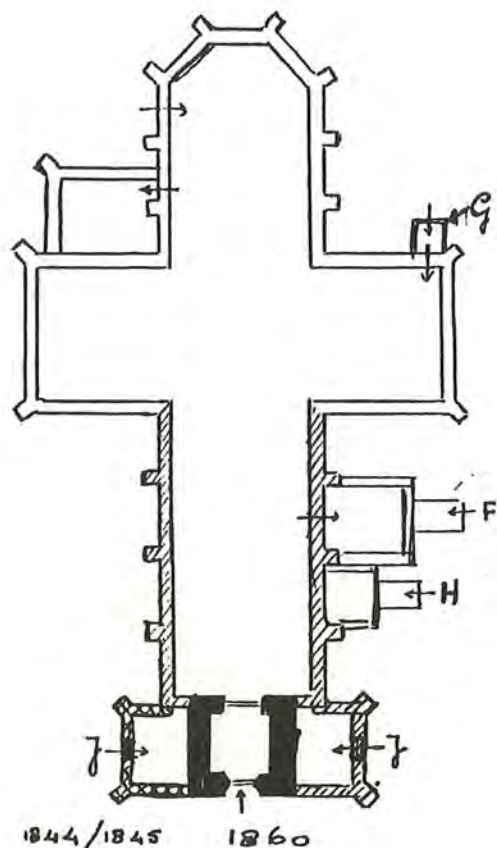
Voor de N-ingang wordt aan het einde van de 17e eeuw of in het begin van de 18e eeuw een portaal gebouwd, dat omstreeks 1842 weer is afgebroken. De opening wordt dan dichtgemetseld en bij de laatste restauratie vond men onder de stuc laag deze toegang weer terug. (C)

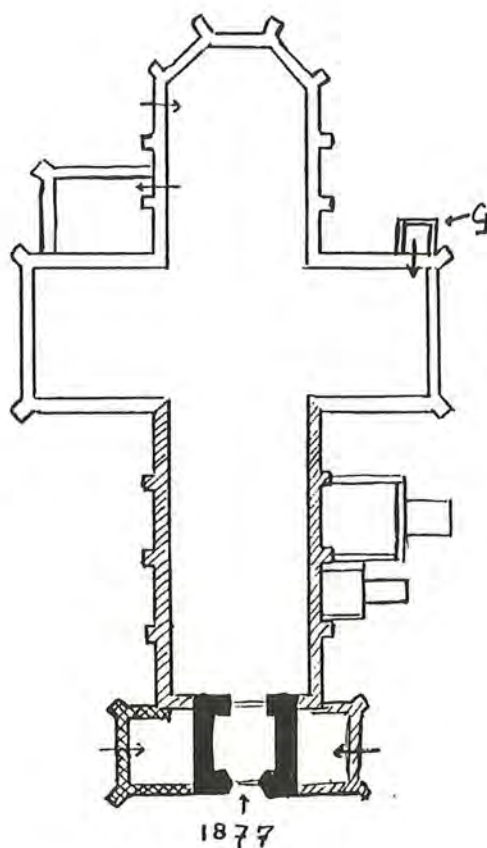
8.

In 1720 is begonnen met de bouw van een wapenbordenkamer en grafkelder voor de familie Huydecoper aan de zuidzijde van het schip. Vermoedelijk is de toegang vanuit de kerk de oude Z-ingang. Het hek dat vanuit de kerk deze kamer afscheidt draagt het jaartal 1721. (D)

Op een tekening van Stellingwerf uit 1725 is aan de zuidzijde tegen de aanbouw van de toren een ommuurde ruimte te zien, die echter niet in de kerkboeken is teruggevonden. (E)

9.

10.

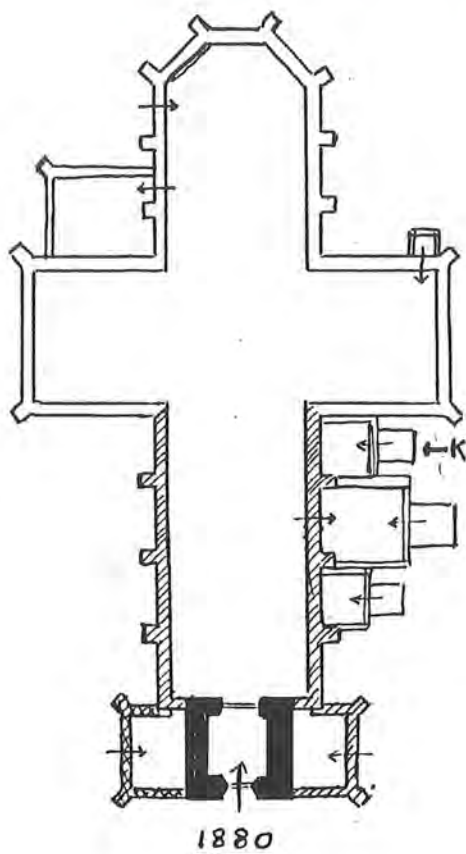
1844 In de wapenbordenkamer wordt een deur gemaakt, zodat deze van buitenaf toegankelijk wordt, bovendien komt er een portaal voor. (F)

1845 Lutgers tekent een houten portaal aan de O-zijde van het zuidelijk transept. (G)

1860 Bouw van de grafkelder voor de familie Doude van Troostwijk rechts van de Huydecoperkapel met een identiek portaal. (H)

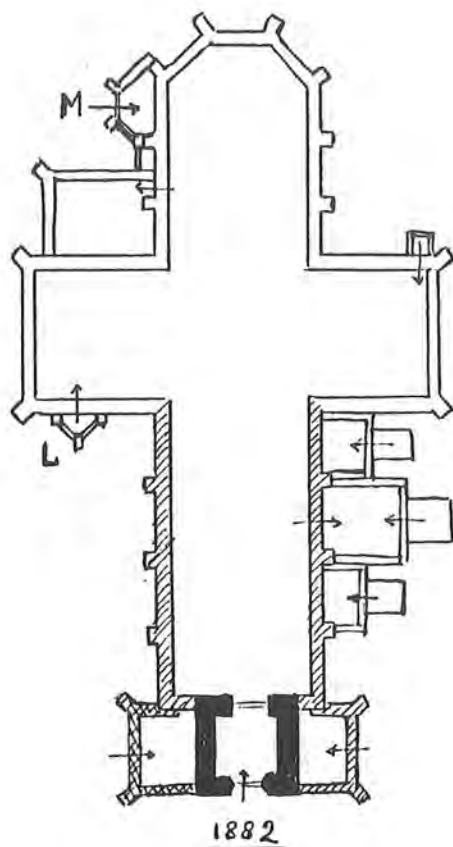
Op een tekening van 1845 voor het eerst een deur getekend naar de zij-aanbouw van de toren. (J)

1877 Het houten portaal (zie 1845) wordt vervangen door een stenen. Het geeft toegang tot de herenbank van het Huis ter Meer. Aan de binnenzijde heeft men nu d.m.v. een groef in het stucwerk de plaats van deze ingang aangegeven. (G)

11.

1880 Aan de linkerzijde van de Huydecoperkapel wordt een grafkelder voor de familie Van Notten gebouwd met identiek portaal. (K)

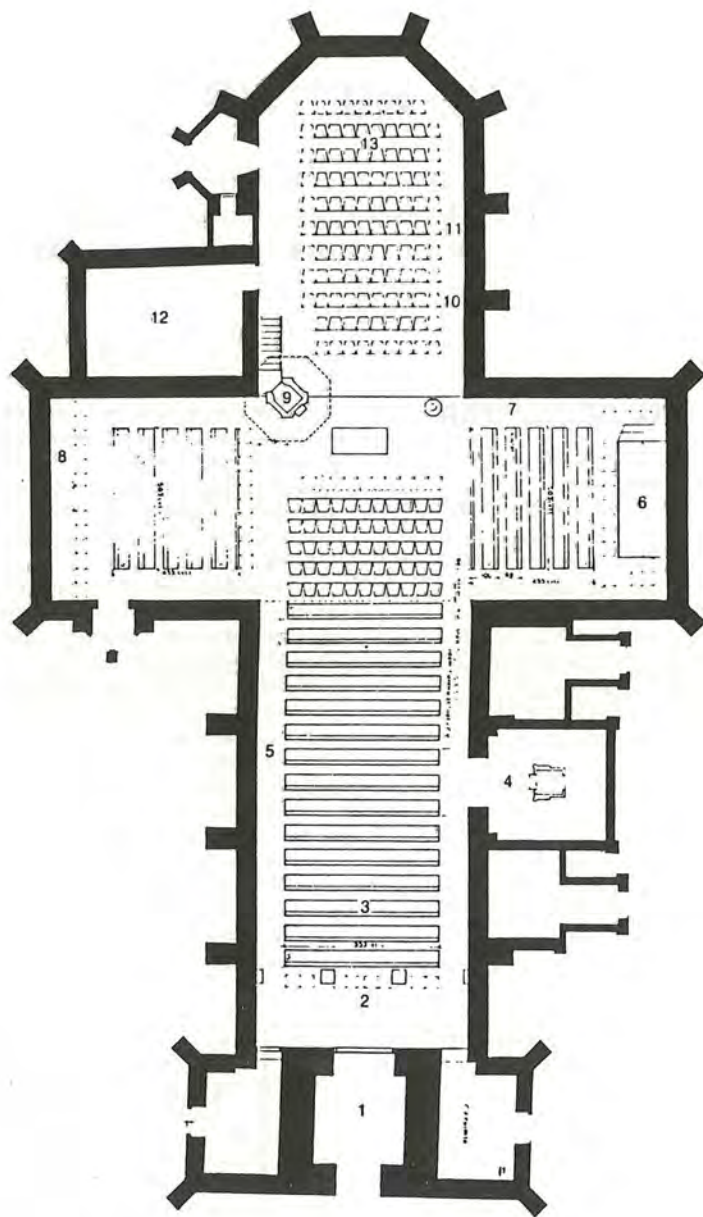
12.

1882 Aan de westzijde van het noordertransept wordt een nieuwe ingang gebouwd, die toegang gaf tot de herenbank van de familie Huydecoper. (L)

De deur naar het koor (naast de consistorie krijgt een soortgelijk portaal als hierboven beschreven. De toegang bestond eerst uit een deur, die op een tekening van de Beyer uit 1764 zichtbaar is. (M)

Verdwenen zijn:

- het portaal van de noorderingang in 1842 (C. tek. 7).
- het portaalje voor de grafkelder van Huydecoper in 1969 (F. tek. 9).
- de toegang naar de herenbank van het Huis ter Meer in? (G. tek. 9 en 10).

Betekenis der cijfers:

1. Toren, hoofdingang	8. Herenbank Familie Huydecoper
2. Orgel	9. Kansel (1726)
3. Kaarsenkroon (1694)	10. Hagioscoop (kijkgat)
4. Grafmonument Familie Huydecoper	11. Gedenksteen van de bouw uit 1519
5. Noorderingang	12. Consistorie
6. Herenbank Huis ter Meer	13. Geschilderd medaillon in het koor-
welf
7. Nis uit de tijd van de RK eredienst	

OUD NIEUWS

In de krant 'HET NIEUWS' voor Maarssen, Maarsseveen, Zuilen en Tienhoven van zaterdag 2 november 1918 vonden we enige berichtjes, die we hier onverkort zonder commentaar weergeven, evenals een gedeelte van de advertentiepagina.

A.H. Hogenhout-Hofman

PLAATSELIJKE BERICHTEN

Gemeente Maarssen en
Maarsseveen.

Distributie van Levensmiddelen.

De waarnemende Directeur van het Levensmiddelenbedrijf te Maarssen en Maarsseveen, brengt ter kennis van belanghebbers, dat gedurende het weektijdvak van 5 tot en met 11 November 1918, wordt verkrijgbaar gesteld op de navolgende bons:

- Bon 35c, ½ pond Regeeringsvisch.
- Bon 58c, ½ ons Vermicelli of Macaroni.
- Bon 61c, de helft van een enkel stuk zeep 60 %.
- Bon 67c, ½ ons Sago of Pakmeel.
- Bon 68c, 1 reep Chocolade.
- Bon 69c 1 ons gort.
- Bon 70c, 1 ons Havermout.
- Bon 71c, ½ pond suiker.
- Bon 72c, 1 ons groene erwten.
- Bon 73c, 1 ons kaas 20 plus.
- Bon 74c, 1 ons huishoudijam à 11 cent per ons (bij aankomst).
- Bon 77c, 1 ons zachte zeep.
- Aardappelen. Op blauwe bon D-11, 4 K.G. klef-aardappelen à 8 cent per K.G.
- Klindermeel en Maizena.
- Bon no. 3.
- Suikerkaart voor kinderen.
- Bon no. 14, ½ pond suiker.
- Zeepkaart voor kinderen.
- Op bon no. 4, ½ ons zachte zeep (bij aankomst).
- Kaarsenkaart.
- Op bon no. 6, 1 pak kaarsen.
- Op bon no. 7, 2 K.G. Carbid.
- Koffie.
- Van 1 tot en met 15 November, op bon 40, ½ ons koffie.

Vet.

- Van 2 tot en met 11 November, op bon 5, ½ pond boter of margarine.
- Levensmiddelenboekjes.

Wordt nogmaals ter algemeene kennis gebracht, dat in geen geval voor verloren geraakte bonboekjes, broodkaarten, enz. nieuwe kunnen worden verstrekt. De uiterste voorzichtigheid met bovengenoemde zaken wordt dus ten zeerste aanbevolen.

Melk.

In verband met de aanstaande melkkrantsoeneering, zullen voorloopig de bons voor goedkope melk voor een tijdvak van 14 dagen toegezonden worden.

Na dien tijd zijn alle aanvragen vervallen. Zij, die meenen dan voor verstrekking van een extra-rantsoen in aanmerking te komen, kunnen daartoe formulieren ter invulling bekomen aan het levensmiddelenbedrijf.

Vleesch.

Wordt ter algemeene kennis gebracht dat zij, die op de in hun bezit zijnde bons geen vleesch van zekeren prijs hebben kunnen koopen, deze bons alsnog de daarop volgende week kunnen inwisselen.

Maarssen, 31 October.

De waar. Directeur voornoemd,
C. G. VOSKUIL.

Er. b. z. n. voor den boeren-
stand een

huish. of meid-huish.

Br. lett. A Hot Nieuws, Baarn.

Net meisje wonscht afstand
te doen van een lief jongentje
van 7 weken. Br. fr. No. 7495,
kant. v/h Nieuws, Oude Gracht
Gnaalbrug, Utrecht.

Mevr. VAN DER FIER Park-
straat 2, Baarn, vraagt tegen
December of later

Een net meisje

als meisje alleen P. G. kun-
nondo koken en netjes werken,
v. g. g. v. klein gozin, hulp van
een werkster.

BRINKHOF

AANNEMINGSBEDRIJF

MACHINEKADE 6, MAARSSSEN

TELEFOON

61456

voor:
**HUIZEN, FLATS, BUNGALOWS
en BOERDERIJEN**

voor:
**TAXATIES, HYPOTHEKEN
en FINANCIERINGEN**

**de
vecht
streek**

voor:
ALLE SOORTEN VERZEKERINGEN

UW MAKELAAR ★

UW ASSURANTIE ADVISEUR ★

Sinds 1935 in Maarsse, Raadhuisstraat 21-a, tel.: 03465-64644
Sinds 1976 in Maarssebroek, Duivenkamp 739, tel.: 03465-67791

Zet de tijd even stil voor een bezoek aan Café Ome Klaas.

Aan de Vecht, in een historisch stukje Maarssen, ligt Café Ome Klaas. Een café met een traditie die terug gaat tot 1780. Daar kunnen de stamgasten van Ome Klaas u alles over vertellen. Onder het genot van een borrel of tijdens een partijtje biljart. Overdag en in de kleine uurtjes. In Café Ome Klaas kent gezelligheid geen tijd.

Misschien wilt u eens spelen op Nederland's oudste kegelbaan. Of heeft u iets te vieren met vrienden of familie? Ome Klaas maakt van uw partijtje een feestelijke avond. Met een Oud Hollandse maaltijd, barbecue of een koud buffet. Of wellicht heeft u zelf een smakelijke suggestie. Als u van te voren even belt, zorgen wij dat alles naar wens is.

Café Ome Klaas Al gezellig sinds 1780.

Langegracht 43, Maarssen. Tel. 03465-61409.